

Clarinets on Stage, Mesen, België

Vroeg in het voorjaar van 2017 zijn wij stoutmoedig op avontuur gegaan. We wisten toen nog niet wat ons te wachten stond... Van 1 tot en met 4 maart, hebben we met zijn zessen deelgenomen aan het festijn "Clarinets on Stage". Het was onvergetelijk! Hieronder het verslag om jullie vast warm te maken voor volgend jaar! ☺

Op 1 maart vertrokken we vol verwachting richting Mesen, waar om 13.45 uur de lakens werden uitgedeeld. Geen gezeur, om 14.00 uur aan de bak: de eerste repetitie! Je was ingedeeld in groepen (lagere, middelbare en hogere graad) en op je stoel lag keurig een mapje klaar met muziek, voorzien van je naam. Die naam moest uiteraard ook op je plooi-pupiter staan zodat je die niet kwijtraakte! Het was een warm welkom in Peace Village en 's avonds kregen we een heerlijk diner met allerlei salades.

De volgende morgen werden we tot onze verrassing gewekt met klarinetmuziek!! Johan, één van de docenten, gaf elke morgen een solootje. (Ja Mpingoërs, dat wekken ging wel eens anders tijdens onze trips ☺). Omdat de docenten vaak aangaven dat ze "weg" waren, dachten wij ook wel ongezien een repetitietje te kunnen spijbelen...maar we werden gesnapt! Het was niet de bedoeling om stiekem ertussenuit te knijpen, maar mee te doen met de vijf tot zes repetities per dag. Gelukkig was er tussendoor wel pauze in het gezellige café (met het St. Bernardus bier van deze streek), 's avonds een quiz en waren er spelletjes voor de jongeren.

Ons spijbelmoment was goed besteed. We bezochten het museum in Mesen, waar een filmpje van omstreeks de Eerste Wereldoorlog was te zien. Heel indrukwekkend, vooral de kapotgeschoten huizen in die tijd. Dit alles werd voorzien van verhalen, zoals een bestand tussen vechtende partijen om een spel voetbal te spelen en even later weer door te vechten. Bizar. We maakten een rondwandeling langs de monumenten voor gevallen en bezochten een kerkje met een crypte, die blootgelegd was door de oorlogvoering en als lazaret was gebruikt. Hitler heeft daar blijkbaar ook als gewonde soldaat gelegen.

Intussen hebben we wat Vlaams geleerd, zoals het stemmen van je klarinet op de "si" of de "mi". De docenten waren heel betrokken (altijd bereid tot een praatje of tot een extra lesje) en ze bleven alle dagen super enthousiast! De laatste avond zijn we met de hele club naar Ieper vertrokken waar elke avond The Last Post werd geblazen voor de gevallen. Uit Engeland, Ierland en andere landen bezochten schoolklassen Ieper om tijdens deze herdenking een krans te leggen. Tot slot bezochten we natuurlijk het plaatselijk café en konden we weer genieten van de Vlaamse cultuur ;)

Als kers op de taart vertrokken we zaterdag, na de tutti repetitie en wederom een voortreffelijke maaltijd, richting Westouter. Daar gaven we ons slotconcert voor familie en belangstellenden. We hebben het met vier dagen oefenen toch maar mooi voor elkaar gekregen. Het publiek was heel enthousiast! Al met al een geslaagde en zeer leerzame ervaring, warm aanbevolen! Ook namens mijn reisgenoten: Karin, Janna, Thea, Jetty en Roy.

Ria van der Meulen